

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515202009
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1515202009.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Dariny Kuchtovej v právnej veci žalobcov: 1/ B. W. W., 2/ V. W., obaja bytom K. U.. Č.. XX, Z., obaja zast. advokátom JUDr. Petrom Dobrovodským, Česká ul. č. 7, Bratislava a advokátom JUDr. Martinom Višňovským, Zámocká ul. č. 30, Bratislava proti žalovaným: 1/ R.. W. K., Z. L. U.. Č.. XX, Z., 2/ Bratislavská investičná, a. s., Rajska ul. č. 15A, Bratislava, obaja zast. advokátskou kanceláriou GHS Legal, s.r.o., Lazaretská ul. č. 3/A, Bratislava, o 21.000,- eur s prísl., na odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 10. novembra 2015, č. k. 7C/42/2015-240, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e** .
Žalovaní 1/, 2/ sú povinní nahradiť žalobcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne k rukám advokáta JUDr. Martina Višňovského trovy odvolacieho konania 378,72 eur do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne 21.000,- eur s 9 % úrokmi z omeškania od 13.11.2014 do zaplatenia a povinnosť nahradiť žalobcom 1/, 2/ trovy konania 1.326,- eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 10.10.2014 uzavreli účastníci konania dohodu o urovaní, predmetom ktorej bolo vyporiadanie vzájomných práv a povinností zo Zmluvy o budúcej zmluve, vyporiadanie ostatných vzájomných práv a povinností k nehnuteľnostiam a ukončenie všetkých súdnych sporov medzi účastníkmi. V časti II bod 1.3 tejto dohody sa žalovaní 1/, 2/ zaviazali zaplatiť žalobcom 1/, 2/ ku dňu účinnosti dohody sumu 21.000,- eur z titulu úhrady trov súdnych konaní, nákladov právneho poradenstva súvisiaceho s riešením sporov so žalovaným 2/ a z titulu nákladov spojených s odstraňovaním škody vzniknutej na majetku žalobcov 1/, 2/ následkom väd domu. Uvedenú sumu 21.000,- eur žalovaní doposiaľ žalobcom nezaplatili. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je dôvodná. V nadväznosti na uzavretie dohody o urovaní žalobcovia vzali všetky žaloby proti žalovaným 1/, 2/ späť a tieto konania boli zastavené. V uvedených konaniach si pritom žalobcovia 1/, 2/ neuplatnili náhradu trov konania a to práve vzhľadom na záväzok žalovaných 1/, 2/ zaplatiť im sumu 21.000,- eur. V časti IV bod 1/ dohody sa jej účastníci zaviazali, že nebudú spochybňovať skutočnosti v nej uvedené alebo ich vykladať iným spôsobom, než ako je to uvedené v dohode. Súčasne v bode 8. časti IV dohody účastníci potvrdili, že so všetkými jej ustanoveniami sa riadne oboznámili, tieto sú im jasné a zrozumiteľné, pričom vyjadrujú ich slobodnú a vážnu vôľu upraviť a urovnať vzájomné vzťahy dohodnutým spôsobom. Z toho je podľa názoru súdu prvého stupňa zrejmé, že žalovaní bez výhrad akceptovali sumu 21.000,- eur, ktorú sa žalobcom zaviazali zaplatiť. Súd prvého stupňa sa preto nestotožnil s námietkou žalovaných, že ak žalobcovia nepreukážu opodstatnenie výšky predmetného nároku 21.000,- eur, nie sú dobromyseľní. Súd prvého stupňa sa tiež nestotožnil s názorom žalovaných, že predmetná dohoda je v časti II bod 1.3 neplatným právnym úkonom v zmysle § 37 ods.

1 Obč. zák., pretože z nej nevyplýva, ako majú žalovaní plniť. Súd prvého stupňa mal za to, že z bodu 1.3 časti II dohody vyplýva, že ide o solidárny záväzok. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobe vyhovel a žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne sumu 21.000,- eur. O povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcom úroky z omeškania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Súd prvého stupňa tiež pripomenul, že žalovaný 2/ v konaní uplatnil proti žalobcom nárok na zaplatenie sumy 21.000,- eur z titulu náhrady škody a súd prvého stupňa tento vzájomný návrh uznesením z 10.11.2015, č. k. 7C/42/2015- 231 vylúčil na samostatné konanie.

Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalovaní 1/, 2/. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázali na to, že petit žaloby je neurčitý. Ďalej uviedli, že predmetná dohoda je v časti II bod 1.3 neurčitá a teda je v tejto časti neplatná v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák., pretože „nie je z hmotnoprávneho hľadiska zrejmé, ako má odporca v 1. rade za odporcu v 2. rade plniť, či formou inštitútu ručenia, neurčitého hmotnoprávneho alternatívneho plnenia alebo v čase podpisu dohody sa odporca v 1. rade zaväzoval ako štatutár odporcu v 2. rade.“ Ďalej žalovaní v odvolaní uviedli: „Aj bez ohľadu na vyššie uvedené, teda keby aj bolo dojednanie v bode 1.3 Dohody platné, vzhľadom na skutočnosť, že ide o alternatívne plnenie v povinnom subjekte, žalobný návrh (petit) navrhovateľov by mal byť smerovaný iba voči jednému z odporcov (navrhovatelia si mali vybrať iba jedného z odporcov na splnenie ich nároku, pričom primárne mal byť ako povinný subjekt určený odporca v 2. rade), nakoľko pasívnu vecnú legitimáciu nemajú obaja odporcovia spoločne. Návrh/petit navrhovateľov a výrok rozsudku je aktuálne koncipovaný tak, že odporcovia sú povinní zaplatiť prakticky spoločne. Teda petit uvedený v návrhu navrhovateľov a výrok rozsudku nemá hmotnoprávny a ani zmluvný podklad a je bez akýchkoľvek pochybností protiprávny.“ Žalovaní majú za to, že v časti II bode 1.3 dohody nejde o ručiteľský záväzok, keďže tento bod dohody neobsahuje ručiteľské vyhlásenie a súčasne sa nejedná ani o solidárny záväzok, pretože v tomto bode dohody nie je vyjadrená solidárnosť. Ďalej žalovaní v odvolaní uviedli, že v konaní uplatnili kompenzačnú námietku, ktorou proti žalobcom uplatnili na započítanie sumu 21.000,- eur z titulu náhrady škody. Škoda v tejto výške im mala vzniknúť v dôsledku toho, že na návrh žalobcov súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie týkajúce sa bytu č. X na K. U.. Č.. X O. Z., ktoré odvolací súd zrušil. Nejednalo sa teda o vzájomný návrh, ale o kompenzačnú námietku. Preto podľa žalovaných súd prvého stupňa nemohol kompenzačnú námietku vylúčiť na samostatné konanie.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Zo spisu vyplýva, že žalovaný 2/ vo vyjadrení k žalobe (č. l. 185) uplatnil proti žalobcom na započítanie sumu 21.000,- eur z titulu náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku toho, že Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/44/2015 uznesením z 24.02.2015, č. k. 15C/44/2015-82 nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanému 2/ zakázal disponovať s bytom č. X na K. U.. Č.. X O. Z.. Vzhľadom na to súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď nárok na náhradu škody uplatnený žalovaným 2/ považoval za vzájomný návrh a uznesením z 10.11.2015, č. k. 7C/42/2015- 231, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2015, ho vylúčil na samostatné konanie. Odvolací súd však k tomuto pochybeniu súdu prvého stupňa nemohol prihliadnuť, keďže spomenuté uznesenie žalovaný 2/ nenapadol odvolaním, takže nadobudlo právoplatnosť.

Z ust. § 511 ods. 1 Obč. zák. vyplýva, že pasívna solidarita nie je pravidlom, ale že vzniká iba vtedy, ak je stanovená právnym predpisom, rozhodnutím súdu alebo dohodou účastníkov, prípadne ak vyplýva priamo z povahy plnenia (ide o prípady, kde je predmet plnenia nedeliteľný a je teda vylúčené splnenie iba určitého dielu). Pokiaľ ide o vznik pasívnej solidarity dlžníkov na základe dohody, platí, že ak je predmet plnenia deliteľný, musí byť v zmluve vyjadrená solidarita záväzku. Ak zmluva neobsahuje dojednanie o tom, že povinnosť dlžníkov je spoločná a nerozdielna, platí, že ide o povinnosť medzi nimi delenú, pričom ich podiely na dlhu sú rovnaké.

V prejednávanej veci nebola pasívna solidarita žalovaných založená právnym predpisom a nevyplýva ani z povahy plnenia, keďže predmet plnenia je deliteľný. V časti II bod 1.3 dohody o urovnaní sa doslova uvádza: „B-I, a. s. a R.. W. K. sa týmto zaväzujú manželom W. najneskôr dňom účinnosti tejto dohody uhradiť všetky trovy súdnych konaní, náklady právneho poradenstva súvisiaceho s riešením sporov s B-I, ako i náklady spojené s odstraňovaním škody vzniknutej na majetku manželov W. následkom väd domu tak, že ku dňu účinnosti tejto dohody zaplatí B-I, a. s. alebo R.. W. K. za B-I, a. s. na účet manželov W. sumu vo výške 21.000,- eur.“ Odvolací súd je zhodne so súdom prvého stupňa toho názoru, že z tejto formulácie predmetného ustanovenia dohody o urovnaní možno vyvodiť, že záväzok žalovaných je spoločný a nerozdielny. Z obsahu tohto dojednania totiž vyplýva, že obaja žalovaní sa zaviazali zaplatiť

žalobcom celú sumu 21.000,- eur spoločne bez vymedzenia ich podielov na tomto dlhu („B-I, a. s. a R.. W. K. sa týmto zaväzujú....“). Formuláciu „ku dňu účinnosti tejto dohody zaplatí B-I, a. s. alebo R.. W. K. za B-I, a. s. na účet manželov W. sumu vo výške 21.000,- eur“ treba vyložiť tak, že vzhľadom na to, že žalovaní nemajú postavenie dlžníka a ručiteľa, tu ide o vyjadrenie ich spoločného a nerozdielného dlhu, kde ich konkrétne podiely na dlhu nie sú stanovené. Možno teda uzavrieť, že účastníci konania si dojednali pasívnu solidaritu žalovaných a vzhľadom na to ide medzi žalovanými o solidárny záväzok. Žalobcovia formulovali petit žaloby tak, že požadovali, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť im sumu 21.000,- eur s prísl. s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Žalobcovia sa zrejme domnievali, že tým vyjadrili solidaritu záväzku žalovaných. K tomu však treba uviesť, že veta „plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného“ nevyjadruje pasívnu solidaritu dlžníkov. Táto veta vyjadruje povahu záväzku dlžníka a ručiteľa spočívajúcu v tom, že dlžník a ručiteľ sú povinní plniť veriteľovi to isté plnenie, ale každý z iného právneho dôvodu a že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého. Bez tohto vymedzenia vzájomného vzťahu dlžníka a ručiteľa by sa v prípade záväzku s deliteľným plnením uplatnila zásada ich rovnakých podielov na celkovom dlhu (R 2/1975). To znamená, že žalobcovia v petite žaloby nevyjadrili, že povinnosť žalovaných je spoločná a nerozdielna. Na pojednávaní dňa 10.11.2015 však právny zástupca žalobcov formuloval petit žaloby tak, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne 21.000,- eur s prísl. Súd prvého stupňa preto napadnutým rozsudkom uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom 21.000,- eur s prísl. spoločne a nerozdielne, čím rozhodol v súlade s petitom žaloby.

Nie je možné súhlasiť s názorom žalovaných, že čl. II bod 1.3 dohody o urovaní je neplatný v zmysle § 37 ods.1 Obč. zák. pre neurčitosť. Z tohto ustanovenia uvedenej dohody je celkom zrejmé, k akému plneniu sa žalovaní zaviazali, z akého dôvodu a - ako je to uvedené vyššie - vyplýva z neho aj pasívna solidarita žalovaných. Odvolací súd dodáva, že v čase uzavretia dohody o urovaní (10.10.2014) žalovaný 1/ nebol členom štatutárneho orgánu žalovaného 2/, ktorým bolo predstavenstvo a ani členom dozornej rady žalovaného 2/, čo vyplýva z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vl. č. 1495/B. Členom predstavenstva a dozornej rady žalovaného 2/ sa žalovaný 1/ stal až dňa 14.11.2014. Žalovaný 1/ je v dohode o urovaní uvedený ako zmluvná strana bez toho, aby tu bol uvedený jeho vzťah k žalovanému 2/. Je preto výlučne vecou žalovaných 1/, 2/, z akého dôvodu sa zaviazali zaplatiť žalobcom 21.000,- eur s prísl. obaja spoločne a nerozdielne.

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je z hľadiska odvolacích dôvodov vecne správny. Preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešným žalobcom. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalobcov. Ich právny zástupca vykonal v odvolacom konaní 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) za 370,14 eur v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Po pripočítaní rež. paušálu 8,58 eur trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 378,72 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.